
Het zoonschap binnengaan (5)

J.G.Bulthuis

Met de uitdrukking 'het zoonschap binnengaan' wordt de realisering aangeduid van het daadwerkelijk gaan leven als volwassen geestelijke christenen, als zonen Gods. Deze leefwijze komt niet van de ene dag op de andere tot stand, maar wordt geleidelijkaan door de gelovige waar gemaakt. Wie er oog voor heeft en zich in een zekere mate van groei kan verheugen, zal in deze tijd steeds meer en duidelijker willen gaan wandelen als Jezus. Dit betekent voor het innerlijk een voortdurend blijven in zijn gedachtenwereld en in zijn gezindheid. Dat leidt ertoe om in de hemelse gewesten de vijand te bestrijden en te weerstaan, en in de zienlijke wereld een heilige wandel te hebben en goede werken te doen. De realisatie van zo'n leven, dat ons door het evangelie van het Koninkrijk der hemelen als einddoel des geloofs wordt voorgehouden, vraagt om een mobilisatie van de totale mens. Aan deze voorwaarde willen wij graag voldoen: het liefhebben van God met alles wat in ons is.

***Alle
gerechtigheid***

Het evangelie biedt de mens verschillende zegeningen. De bekendste twee daarvan zijn: de redding van de mens (Joh.3:16) en hulp voor je leven (Mat.11:28; 1 Petr.5:7). Maar het wezenlijke van Gods blijde boodschap is de mogelijkheid om de mens te verheerlijken door hem te laten delen in de goddelijke natuur (2 Petr. 1:4). Als Jezus ons leert dat wij Gods wil in ons leven dienen te laten geschieden, dan beantwoorden we daar

ten volle aan wanneer wij ons uitstrekken naar en praktisch vorm geven aan volwassen zoonschap. De mens is naar Gods maatstaf pas volkomen behouden indien die geestelijke situatie door hem wordt bereikt. Hoeveel miljarden mensen zullen wel gered zijn voor de eeuwigheid, maar niet behouden voor Gods uiteindelijke bedoelingen met hun leven? Zijn voornemen met ons reikt dus veel verder dan 'later naar de hemel gaan', dus gered zijn.

Ieder mens kan de eerste stappen gaan zetten op die weg des heils na zijn redding door persoonlijk geloof in Jezus Christus. Daar begint het mee. Na een jarenlange ontwikkeling in Christus zal die gelovige in het goede geval uitgroeien tot een volwassen geestelijke mens, een zoon van God. Het gaat er bij God juist om dat wij niet slechts een deeltje van het heil zullen ontvangen en beleven, maar **alles** wat Hij ons bereid heeft in zijn Zoon (Kol.1:12). De realisering van zijn totale plan met de mens noemt Jezus "*het vervullen van alle gerechtigheid*" (Mat.3:15).

Dorsten

Jezus zegt daarbij dat het ons '*betaamt*' om alle gerechtigheid te vervullen. Dit woord betekent: passen, behoren. Als een mens zich bewust wordt dat hij een schepsel is en God zijn Schepper, is het normaal en terecht dat hij zich geheel voegt naar de wil van zijn Maker (Jes.29:16). Dat is oorspronkelijk en vanzelfsprekend. Voor Zichzelf wilde Jezus daar alle vrijheid toe hebben. Vandaar zijn antwoord aan Johannes de Doper: "*Laat Mij thans geworden*". Het is voor ons allen van groot belang dit principe goed te begrijpen om het dan ook helemaal te aanvaarden. In z'n uiterste konsekwentie valt er eigenlijk niets te kiezen, kan een schepsel niet overwegen om voor of tegen zijn God te zijn.

Door de zondeval is de mensheid helaas vervreemd en afgedwaald van dat normale. De overste dezer wereld heeft haar vergiftigd met allerlei ideeën, theorieën en godsdiensten. Voor velen is het géén vanzelfsprekendheid meer om Gods geopenbaarde wil te gehoorzamen. Men beroept zich dan op de vrije wil van de mens. Alsof die er zou zijn om God daarmee hooghartig en

autonoom te kunnen afwijzen (!)

Jezus doet echter op een geheel ander gegeven zijn appèl: "*Indien iemand dorst heeft, hij kome tot Mij en drinke*" (Joh.7:37). Die dorst is een verlangen naar gerechtigheid, naar een leven dat geheel beantwoord aan Gods wil. Zulke mensen aanvaardden gretig zijn evangelie. Het is in staat hen te verzadigen (Mat.5:6). Hij geeft hen ware spijs en ware drank om mensen te kunnen worden naar Gods hart (Joh.6:55,56).

Uw doel

Vanuit welke motieven we destijds ook tot geloof zijn gekomen, het gaat er in déze tijd om ons te openen voor het meerdere dat inmiddels geopenbaard is: zoonschap. Vanuit de dorst naar **alle** gerechtigheid, is onze bede: Laat ons thans geworden. Dit betekent in praktische zin een samengroeien met dat voornemen Gods. Zó, dat het eveneens **óns** doel wordt. Toen Israël voor de grens van het beloofde land stond, was het binnengaan daarvan het doel van God, maar tevens ook hún levensdoel geworden. Vandaar Jozua's opmerking "*Gij zult op uw wegen uw doel bereiken en voorspoedig zijn*" (Joz.1:8b). Hijzelf had in de achter hen liggende veertig jaren deze hoop onwrikbaar vastgehouden, als een anker van zijn ziel (Hebr.6:19). Zijn levensschip kon daardoor niet op drift geraken. Hij had aandacht geschonken aan hetgeen hij gehoord had, zowel van Mozes en als van de Here zelf (Hebr.2:1).

Zijn medestrijder en geloofsgenoot Kaleb had dat eveneens gedaan. Dat onderscheidde hen van de rest van het volk. Zij hadden een uitnemende geest in zich, die zich geheel op God en diens woorden richtte. Hoe het ook kon stormen om hen heen, zij hielden hun blik op de Onzienlijke gevestigd (Hebr.11:27b). Zij hadden dezelfde gezindheid die zo typerend voor Paulus was: *Wij verdragen alles om geen hindernis* (in henzelf en bij anderen) *voor het evangelie van Christus op te werpen, maar doen er alles voor om er deel aan te verkrijgen* (1 Kor. 9:12b,23). De apostel spreekt dan ook over 'mijn' en 'ons' evangelie (Rom.16:25; 2 Tes.2:14).

Nauwgezet

Toen voor Jozua het beslissende moment was aange-

broken en hij zich opmaakte om Kanaän binnen te trekken, sprak God tot hem (Joz.1). Het waren de laatste instructies en beloften voor de invasie. De uitslag stond van tevoren al vast: *Elke plaats die uw voetzool betreden zal, geef Ik ulieden* (vers 3). Toch betekende dit niet dat alles wel van 'bovenaf' geregeld zou worden, ongeacht de houding van 'beneden', het volk en zijn leiders. God gaf hen een heel duidelijke opdracht: **nauwgezet handelen overeenkomstig zijn woord** (vers 7a,8b).

Het zal ons duidelijk moeten zijn dat wat oppervlakkige kennis en vage voorstellingen volstrekt ontoereikend zijn om het zoonschap binnen te gaan. Het is immers een situatie voor de mens van de hoogste orde om te mogen delen in de goddelijke natuur. En hoewel dat voor alle mensen wordt bedoeld en absoluut realiseerbaar is, vraagt het wel om met alles wat in ons is er aan te werken. Daarbij komt nog het gegeven van de strijd tegen de wederstrevende machten der duisternis. Al met al een hele zaak. Toch echter een heerlijk en haalbaar doel!

Nauwkeurig omgaan met het woord van de Heer, met zijn adviezen en leiding, wordt hanteerbaar indien er een innerlijke orde in ons heerst. De Geest Gods kan vaardig over ons worden als er een gezuiverd en geordend hart in ons wordt ontwikkeld, waaruit een blijvende gehoorzaamheid voortkomt.

Voorwaarde

De psalmist omschrijft deze noodzaak als volgt: *Wie mag de berg des Heren beklimmen en staan in uw heilige woonstee? Die rein van handen is en zuiver van hart* (Ps.42:3) en: *Wie mag in uw tent verkeren en wonen op uw heilige berg? Hij die onberispelijk van wandel is, doet wat recht is en waarheid spreekt in zijn hart* (Ps.15:1). Onberispelijkheid ontwikkelt zich waar een zuiver innerlijk wordt gevormd door de waarheid. Het 'waarheid in uw hart spreken' is de voorwaarde voor de totstandkoming van de volwassen mens Gods.

Het evangelie spreekt op diverse plaatsen over 't gevaar van het afdrijven (Hebr.2:1b), een heen en weer geslingerd worden onder invloed van allerlei wind van leer (Ef.4:14) en een veranderen van de genade in los-

---

bandigheid (Jud.4). Bij een dergelijke gang van zaken is er sprake van misleiding, onkunde, en verwarring. Deze zijn de levensvijanden voor zich ontwikkelende christenen. Het houdt hen geestelijk onmondig, dus onvolwassen, met de reële kans in de eindtijd te verliezen wat ze nog aan waardevols bezaten. Door gebrek aan kennis en inzicht komt het volk ten val (Hos.4:14b). Als wij gaan werken, bewust of onbewust, met halve waarheden, onwaarheden en vermoedens, kunnen we niet door de Geest worden bevestigd. Paulus schrijft aan de Korintiërs dat zij dat ten einde toe wel zullen worden, omdat zij in elk opzicht rijk geworden zijn in alle woord en kennis, en zij daardoor ten aanzien van geen enkele genadegave te kort komen. Daarom is het dat zij – terecht – uitzien naar de openbaring van Jezus in hun leven (1 Kor.1:4-9).

Als wijzen

Paulus spreekt ons in Efeziërs 5:15 ernstig toe om *nauwlettend toe te zien hoe we wandelen, namelijk niet als onwijzen doch als wijzen, ons de gelegenheid ten nutte makende, want de dagen zijn kwaad*. We leven in de tijd des welbehagens ten opzichte van een binnengaan in het zoonschap. *De nacht is ver gevorderd, de dag is nabij (Rom.13:12a)*. Dit houdt in praktische zin voor ons in een breken met iedere vorm van halfslachtigheid, vaagheid, gemakzucht, uitvluchten en verontschuldigen, en dat allereerst in verband met het verkrijgen van alle kennis en inzicht. In onze harten dient de volle waarheid Gods te wonen, het woord van Christus rijkelijk aanwezig te zijn, een bedenken gevonden te worden van de dingen die boven zijn. Alleen *het kennen van de heilige Schriften kan ons wijs maken tot zaligheid door het geloof in Christus Jezus (2 Tim.3:15)*. Reeds eerder wezen we erop dat dit 'kennen' niet zondermeer een theoretisch bezit van bijbelteksten en eventuele dogma's inhoudt, maar een begrijpend en gelovig liefhebben van Gods gedachtenwereld is die ons leven hervormt, vernieuwt en bepaalt. Alle woord heeft de mogelijkheid in zich om, bij een juist inzicht en bereidwilligheid van de gelovige, een leven in liefde en wijsheid te ontwikkelen. Het zijn de wezenskenmerken van de Heer, dus van zoonschap.

Heilige Geest

We roepen elkaar dan ook vrijmoedig op om ernst te maken met het nauwkeurig en zuiver omgaan met het woord, om alle oppervlakkigheid af te leggen en gedegen en beproefd te worden in de Schriften. Dan zijn we opvoedbaar en kunnen we als mensen Gods de volkomenheid bereiken en toegerust worden tot alle goed werk (2 Tim.3:17).

Wij staan in onze ontwikkelingsfase voor de Jordaan, gelijk destijds Israël. Het doortrekken is met Gods hulp mogelijk, zoals dat bij Jozua het geval was. Inmiddels hebben we geleerd dat er tegenstand zal zijn om onze intocht te beletten. De drie gegevens 'doortocht – water – God' vinden we steeds in de Bijbel terug. Bestudeert u in dit verband beslist ook eens Jesaja 63:7-19! God staat hierin centraal met zijn vele gunstbewijzen, zijn verlossing, zijn luisterrijke arm en zijn heilige Geest die Hij het volk in hun binnenste gaf (en nog steeds geeft, Gal.3:5a). Dit alles vanuit zijn liefde en mededogen. De diepste oorzaak van mislukking en van vertrap- ping door de tegenstanders was (is) de wederspanning, waardoor het zijn heilige Geest bedroefde (Jes.63:10,18). Paulus citeert Jesaja in Efeze 4:30 als hij schrijft over de komende dag der verlossing voor de nieuwe mens Gods.

Het is onder ons bekend dat de Heer door middel van heilige Geest zijn heilswerk in ons leven uitwerkt (Zach.4:6; Gal.5:5). Om het beloofde te kunnen binnengaan, zal er dus alles aan gedaan moeten worden om die Geest niet te bedroeven en uit te doven in ons leven. Dit vraagt in ieder geval om een algehele uitroeiing van elke vorm van weerspanning.

Kapitulatie

Toen de met deze Geest vervulde apostelen zich voor de joodse Raad moesten verantwoorden, getuigde Petrus dat God zijn Geest schenkt aan hen die Hem gehoorzamen (Hand.5:32). Om te kunnen gehoorzamen is natuurlijk de eigen keus ertoe nodig, maar tevens een weerstaan van de geest van weerspanning die immers de grootste vijand daarvan is.

Mede door een waarachtige en diepgaande keuze voor de Heer zal deze macht der duisternis opzij moeten. Dit

---

geschiedde zo duidelijk bij de toehoorders van Petrus' eerste grote rede op de Pinksterdag (Hand.2). Diep in hun hart getroffen door het evangelie roepen zij: "Wat moeten wij doen, mannen broeders?" (vers 37). Dit is de totale kapitulatie en de absolute bereidwilligheid. Deze onvoorwaardelijke overgave en uitlevering aan de Christus en diens evangelie is mogelijk. Aan ons de keus zó te handelen.

Ja en neen

In zijn bergrede leert Jezus ons om tot één te zijn in onze beslissingen en uitvoering daarvan. Hijzelf is betrouwbaar en trouw in al zijn beloften (2 Kor.1:19,20) en werk (Hebr.3:5,6a). Dit nu ook van ons te vragen is niet meer dan redelijk en normaal. Trouwens, het is voor ons eigen bestwil. Zijn uitspraak daarover is: *Laat het ja dat gij zegt, ja zijn, en het neen, neen; wat daar bovenuit gaat, is uit de boze* (Mat.5:37). In het kader van het evangelie van het Koninkrijk der hemelen betekent dit een blijvend ja naar Jezus' leefwijze, en een blijvend neen naar de boze en diens aanbiedingen. Beginnend zoonschap is konsekvent leven in de gestalte Gods naar de mate die we nu bereikt hebben. Indien bij onze God geen verandering is of zweem van ommekeer, dan ook bij zijn zonen niet (Jac.1:17). Hierin kunnen en mogen we in zekere zin eerstelingen zijn onder zijn schepselen (vers 18). Dit vraagt dus om een definitieve wijziging van leven. Geen afwisseling van ja door neen. Geen ups en downs in onze innerlijke overtuiging en uiterlijke vormgeving daaraan. Geen heen en weer zwalken tussen ijver en nalatigheid. Het ja is een volmaakt en verzekerd staan bij alles wat God wil (Kol.4:12). En dat in een praktische leefwijze die dagelijks de daad doet volgen uit het door 't hart verwerkte woord.

Bidden

Naast nauwkeurig in het woord zijn, dienen wij, over wie het einde der eeuwen is gekomen, tevens zeer bezonnen en nuchter te zijn. Petrus schrijft in zijn eerste brief dat, *nu het einde aller dingen nabij is gekomen, wij tot bezinning moeten komen en nuchter zullen worden, opdat wij kunnen bidden* (1 Petr.4:7). Dit korrespondeert met Jezus' woorden in Lucas 18:1 waar Hij een gelijkenis vertelt

---

met het oog daarop dat wij altijd moeten bidden en niet verslappen. In dezelfde trant laat Paulus zich uit met de opmerking bidt zonder ophouden (1 Tes.5:17).

Bidden is voor een discipel van het Koninkrijk der hemelen een onafgebroken bewust handelen in de geestelijke wereld, de hemelse gewesten. Dit houdt in de eerste plaats in een hechte en voortdurende gemeenschap met de Vader en de Zoon, zowel met gebed, als met tongentaal, als met het bedenken van zijn woord. Voorts een enkel positief spreken en belijden. Een gedurige waakzaamheid, het steeds weer onderscheiden der werkingen. Waar nodig een duidelijk gerichte bestrijding van de demonen. En voor de komende tijd ook een zekere omgang met de heilige engelen.

Zonen Gods nemen vrijmoedig en aanhoudend hun plaats in om biddende te zijn naar het voorbeeld van hun Heer. Daardoor kunnen ze zijn stem waarnemen en geleid worden om de opgedragen taken met goed gevolg uit te voeren. Het zal erop uitlopen dat uiteindelijk de hemel schoon en rein zal worden, gezuiverd van elke demonische aanwezigheid en werking.

Om zó bewust en reëel te functioneren in de hemel zijn bezonnenheid en nuchterheid een noodzaak.

Bezinning

Deze uitdrukking betekent een doordacht besef der dingen hebben. Dit 'doordacht besef' begint met een nauwgezette, geordende en gedegen kennis door woordonderzoek. Een heldere begripsvorming over de geestelijke zaken leidt bij een waarachtige gelovige tot een duidelijke en juiste opstelling ten opzichte van zijn leven. Hij zal zich steeds minder laten verrassen en overvallen door de vijand en tegelijk steeds volwassener het leven Gods manifesteren. Hij doorziet de dingen achter de schermen en houdt aan zijn koninklijke positie vast. Bezinning maakt al deze zaken concreet voor ons, zodat ze nabij komen en hanteerbaar worden. We beleven dan diep innerlijk de waarheid van Gods plan en worden er één mee. Voor hen die dat ontwikkelen, is zoonschap geen onbegrijpelijk en onbereikbaar ideaal meer.

Nuchterheid

Dit woord drukt uit een helder bewustzijn hebben van

de dingen en omstandigheden. Het behoedt ons ervoor om als een struisvogel de kop in het zand te steken en de dingen maar op z'n beloop te laten. Nuchterheid doet ons zonder omwegen en sentimenten met de goederen Gods omgaan. Ze scheidt een houding van daadkracht zonder verspilling van energie, tijd en vermogens. We laten ons niets op de mouw spelden door mensen of machten. Het leven wordt rechttoe-rechtaan benaderd. Niet in koude zakelijkheid, maar efficiënt, dat is doeltreffend, met het grootst nuttige effect.

Petrus geeft er twee voorbeelden van: *Omgordt de lendenen van uw verstand, weest nuchter, en vestigt uw hoop volkomen op de genade, die u gebracht wordt door de openbaring van Jezus Christus* (1 Petr.1:13), en: *Wordt nuchter en waakzaam, uw tegenpartij, de duivel, gaat rond als een briesende leeuw, zoekende wie hij zal verslinden* (1 Petr.5:8).

Wij zijn dus nuchter als we volkomen hopen op de verschijning van Jezus' heerlijkheid in ons leven, en met de realisering ervan ons bezighouden. Het houdt tevens in dat we de geestelijke werkelijkheden in de hemelse gewesten bij voortduur onder ogen zien en er rekening mee houden. De goede strijd des geloofs voeren is geen hobby van sommigen, maar een onvermijdelijke noodzaak voor allen die het volwassen zoonschap willen binnengaan.

Bedwelming

Steeds tracht de boze onze bezinning en nuchterheid te doen verflauwen. We worden bijna onmerkbaar minder alert. De dingen worden vager en afstandelijker. We komen dan als het ware in een soort roes, een bedwelming, waardoor de nauwgezette gerichtheid in het geestelijk bezig zijn verslapt. Daar wordt zo treffend over gesproken in Jesaja 51:17-23. De gevolgen liegen er niet om: *Uw zonen lagen machteloos neer aan de hoeken van alle straten* (vers 20). De vijand krijgt dan gelegenheid om *over je heen te gaan als over een straat* (vers 23). De rollen worden omgekeerd, in plaats van onze heerschappij over hem, gaat hij ons overheersen.

Deze bedwelming is een bevangende, betoverende werking van occulte machten der duisternis. Weerspannige geesten weten zodoende ons bewustzijn te omfloersen. Daar spelen andere geesten vaak ook een

---

rol in, zoals vrome, onreine, hysterische of verwerpingsmachten. Ook hier weer een complot van vijanden om aanstaande zonen Gods op hun zegetocht naar de heerlijkheid te verlammen, om hen machteloos te laten neerzitten.

Waakzaamheid

In onze vorming tot volwassen geestelijke mensen zullen we op onze hoede moeten blijven dat dit ons niet meer zal overkomen. Juist voor de huidige fase is het van groot belang dat wij onbelemmerd kunnen liefhebben, geloven en hopen (1 Tes.5:8)! Dat is de ware nuchterheid van de discipel van het Koninkrijk der hemelen. Als de Meester zelf zal hij zich oefenen om steeds 'alles te kunnen overzien', opdat zijn priesterdienst tot volle openbaring komt (naar Marc.11:11). In deze geestesgesteldheid kan hij het zoonschap binnengaan, vorm geven, en de Vader die in de hemelen is erdoor verheerlijken. Hiervoor te strijden is een goede zaak.